

Від:
Кому:
Дата: 11/06/2017 10:31 AM
Вкладення: повідомлення.pdf (2496 kB) повідомлення.pdf.p7s (2497 kB)
Тема: Fw: Повідомлення про втручання в діяльність суддів щодо здійснення правосуддя.

----- Original Message -----

From: Приморський
районний суд міста Маріуполя
[mailto:
To:

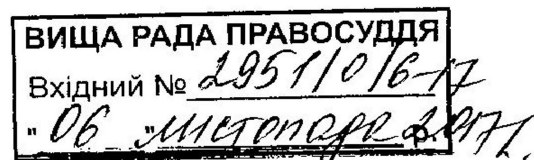
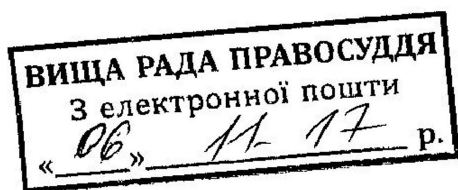
Апеляційний суд

Донецької області (м. Маріуполь)
[mailto:

Sent: Mon, 06 Nov 2017 10:30:09
+0200

Subject: Повідомлення про втручання в
діяльність суддів щодо здійснення
правосуддя.

>
>
> З повагою,
> Приморський районний суд міста Маріуполя
> Донецької області
> тел:
> моб:
> Головний спеціаліст з інформаційних
> технологій
>
> Просимо повідомити про отримання цього
> листа шляхом направлення
> відповідного повідомлення на нашу
> електронну адресу.
>
>

Голові Вищої Ради правосуддя
Бенедисюку І.М.
04050, м.Київ, вул..Студенська, 12а

Голові Ради суддів України
Симоненко В.М.
01016, м.Київ, вул..Липська, 18/5

Генеральному прокурору України
Луценку Ю.В.
01011, м.Київ, вул..Різницька, 13/15

До відома: Голові Апеляційного суду
Донецької області
Лісовому О.О.

ПОВІДОМЛЕННЯ про втручання в діяльність суддів щодо здійснення правосуддя

Судді Приморського районного суду міста Маріуполя на підставі ч.4 ст.48 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» звертаються з вимогою негайного втручання та вжиття відповідних заходів реагування з метою припинення втручання в здійснення правосуддя судьями Приморського районного суду міста Маріуполя.

В даний час, під гаслами реформування судової системи, фактично здійснюється її знищення, а свою незгоду із ухваленими судами рішеннями громадяни в позапроцесуальний спосіб намагаються виразити у вигляді «обурення діями суддів-ватників», голосно розповсюджуючи в ЗМІ лживі заяви та викривлені обставини та факти, чим свідомо формують у широкого кола громадськості завідомо упереджене та вкрай негативне ставлення до всієї судової системи.

Згідно зі ст.126 Конституції України вплив на суддів у будь-який спосіб забороняється.

Відповідно до ст.6 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб, неповага до суду чи судді, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду, заклики до невиконання судових рішень забороняються і мають наслідком відповідальність, встановлену законом.

Відповідно до ч.1,2 ст.48 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Суддя здійснює

правосуддя на основі Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і має наслідком відповідальність, встановлену законом.

Останнім часом широкого розголосу набула так звана «справа []», який є військовослужбовцем та обвинувачувався у вчиненні умисного вбивства та перевищенні влади та службових повноважень.

Так, в 2015-2016 роках в провадженні Приморського районного суду міста Маріуполя перебувало кримінальне провадження за обвинуваченням у вчиненні злочинів, передбачених ст.ст.365 ч.3, 115 ч.1 КК України.

Справа розглядалась колегією суддів у складі суддів Дзюба М.В. (головуючий), Курбанової Н.М. та Пантелеева Д.Г.

Вироком колегії суддів Приморського районного суду міста Маріуполя від 15 листопада 2016 року [] визнано винним у вчиненні злочинів, передбачених ст.ст.365 ч.3, 115 ч.1 КК України, та призначене покарання за сукупністю злочинів у вигляді 13 років позбавлення волі, із позбавленням права обіймати посади представника влади в правоохоронних органах строком на 3 роки та позбавленням військового звання.

Під час судового розгляду було доведено сукупністю досліджених доказів те, що він, будучи військовослужбовцем [] діючи умисно, 07 вересня 2014 року, о 21 годині 30 хвилин, перебуваючи на узбіччі дороги напроти домоволодіння, розташованого за адресою: [] перевищуючи службові повноваження, діючи умисно, в порушення вимог ст.ст.2-22 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, п.п.2.2.1, 2.2.2, 2.2.4, 2.3.2, 2.5.2, 2.5.5, 2.5.8, 2.5.9, 6.1 Інструкції про застосування зброї, бойової техніки, озброєння кораблів (катерів), літаків і вертольотів Державної прикордонної служби України, спеціальних засобів та заходів фізичного впливу під час охорони державного кордону та виключної (морської) економічної зони України, затвердженої наказом Голови Державної прикордонної служби України від 21.10.2003 року №200, а також посадової інструкції, затвердженої наказом начальника Херсонського прикордонного загону від 30.05.2014 року №150-а, здійснив з ввіреної йому штатної зброї – автомату [] дванадцять прицільних пострілів по лобовому склу та капоту автомобіля [] держномер який знаходився на відстані 68 метрів від нього та рухався по [] не створюючи будь-якої загрози його життю та здоров'ю, завдавши громадянці [] яка знаходилась на передньому пасажирському сидінні цього автомобіля, тяжкі тілесні ушкодження, від яких настала її смерть.

Окремо вважаємо необхідним наголосити, що ці події відбулись у житловому кварталі в курортному селищі [] на узбережжі

Азовського моря, в 40 км від лінії розмежування, а не на блок-посту чи при перетині державного кордону України. Внаслідок дій обвинуваченого загинула громадянка України, яка жодним чином не представляла загрози ані для обвинуваченого, ані для суверенітету чи обороноздатності України. Жодних доказів, які б свідчили про причетність потерпілих - подружжя до сепаратистської діяльності або діяльності терористичних організацій, не було встановлено та не існує. Крім того, під час судового розгляду судом було достовірно встановлено, що отримав наказ від свого командира лише перевірити транспортний засіб, а не розстріляти його.

При цьому, ухвалюючи вирок, судді керувались не особистими уподобаннями та симпатіями до будь-якої сторони провадження, зокрема і до військовослужбовця, який до цього здійснював захист суверенітету та оборони країни, а виключно ст. 129 Конституції України та ст.ст.2, 7, 10 КПК України, які визначають, що рівність перед законом і судом є однією з засад кримінального судочинства та не може бути привілеїв чи обмежень за будь-якими ознаками.

Крім того, окремо наголошуємо на тому, що розгляд даного кримінального провадження відбувався у закритому судовому засіданні на підставі п.5 ч.2 ст.27 КПК України та судом були вжиті заходи безпеки, оскільки мав місце документально зафіксований факт незаконного фізичного та психічного впливу на свідка невідомими особами за вказівкою обвинуваченого на той час з метою надання ним свідчень на користь обвинуваченого.

Ухвалою Апеляційного суду Донецької області від 07 лютого 2017 року вирок суду першої інстанції залишено без змін, а апеляції обвинуваченого та потерпілого – без задоволення.

Таким чином, з 07.02.2017 року вирок суду першої інстанції у встановленому законом порядку набрав законної сили.

Не погодившись із вироком, захисником засудженого подано касаційну скаргу, розгляд якої було призначено у Вищому спеціалізованому суді України з розгляду кримінальних та цивільних справ на 02 листопада 2017 року.

Напередодні апеляційного та касаційного розгляду справи окремі народні депутати України та представники громадських та волонтерських організацій намагались та намагаються в даний час чинити тиск на суд з метою прийняття вигідного для засудженого судового рішення.

Так, в лютому 2017 року, представники ЗМІ виклали свої особисті висновки в статті на сайті «Бердянськ 24» під назвою «Украинское правосудие против бердянца », яка в подальшому була поширена в соціальній мережі, тим самим вперше фактично ввели в оману громадськість про обставини кримінального правопорушення та хід його розгляду, внаслідок чого виник суспільний резонанс цієї справи.

За вимогою Приморського районного суду міста Маріуполя ці публікації були спростовані як недостовірні інформації.

Однак, саме напередодні касаційного розгляду справи, починаючи з 29-30 жовтня 2017 року, на сайті державного органу - Державної прикордонної служби України було опубліковано статтю «Державна прикордонна служба та ветерани-прикордонники вірять у неупередженість української Феміди», в якій поставлено під сумнів об'єктивність та неупередженість суддів першої та апеляційної інстанції та законність ухвалених ними рішень по даному кримінальному провадженню.

Зазначена публікація із свідомо спотвореними обставинами миттєво була розповсюджена ЗМІ та в соціальних мережах, із одночасним зростанням змісту викривленої інформації та звинувачень на адресу колегії суддів.

Так, вже 01.11.2017 року ЗМІ та інформаційні сайти опублікували статтю під назвою «Депутат требует от СБУ проверить мариупольских судей на причастность к сепаратизму».

В цій статті фактично йде посилання на заяву народного депутата від політичної партії «Блок Петра Порошенка» яка використовуючи свій статус народного депутата, а фактично діючи з метою незаконного впливу на суд та втручання в здійснення правосуддя, звернувшись до Голови Служби безпеки України із заявою про проведення перевірки суддів Приморського районного суду міста Маріуполя та ревізії всіх судових рішень, ухвалених з початку 2014 року на предмет відповідності їх закону.

Таку заяву одразу публічно підтримав інший народний депутат від партії «Народний фронт» - який також публічно висловив, що він також звертається до СБУ із заявою про перевірку «суддів-ватників».

Зазначені гучні заяви народних депутатів України, побудовані на спотворених фактах та обставинах справи, призвели до численних призовів громадськості, поширених в майже всіх соціальних мережах, до негайного фактичного знищення будівлі Приморського районного суду міста Маріуполя шляхом підпалу та фізичної розправи над суддями цього суду. Наслідком цих заяв є повна дискредитація суддів Приморського районного суду міста Маріуполя, як представників судової гілки влади, та мають ознаки впливу на безсторонність суду при розгляді справ, які перебувають в провадженні всіх суддів цього суду в даний час.

В своєму депутатському зверненні до Голови СБУ, народний депутат України зазначила, що від представників правоохоронних органів м.Маріуполя вона отримала інформацію про те, що судді Приморського районного суду м.Маріуполя «систематично приймають виправдувальні рішення стосовно осіб, що підозрюються або обвинувачуються у сепаратизмі та діях на боці терористичних організацій», а інформація в ЗМІ щодо розгляду кримінального провадження щодо ставить під сумнів об'єктивність розгляду таких справ, а також «дає підстави

розглядати ймовірність контактів з військово-окупаційною владою ОРДЛО або винесення судових рішень в їх інтересах або з метою нанесення збитків інтересам України». Народний депутат України висловила твердження про своє переконання в тому, що «прийняте у справі рішення виглядає заангажованим та таким, що несе загрозу національній безпеці держави та може використовуватись в інтересах країни-агресора та терористичних організацій».

У зв'язку із чим, народний депутат України у своєму депутатському зверненні від 02.11.2017 року начебто діючи на підставі ч.4 ст.76, п.33 ст.85 Конституції України та ст.16 Закону України «Про статус народного депутата України» вимагає від Голови СБУ здійснити перевірку суддів Приморського районного суду міста Маріуполя Дзюби М.В., Курбанової Н.М. та Пантелєєва Д.Г. на зв'язки із терористичними організаціями та особами (родичами), що перебувають на окупованих територіях, їх підтримку сепаратизму та країни-агресора, а також проаналізувати та дати правову оцінку всім рішенням Приморського районного суду м.Маріуполя з початку бойових дій на Донбасі на ознаки підтримки сепаратизму.

Таку заяву народного депутата підтримав народний депутат від політичної партії «Народний фронт» який також в засобах масової інформації активно поширив свій намір подати аналогічну заяву до СБУ.

Щодо вимоги здійснити перевірку суддів Приморського районного суду міста Маріуполя Дзюби М.В., Курбанової Н.М. та Пантелєєва Д.Г. на зв'язки із терористичними організаціями та особами (родичами), що перебувають на окупованих територіях, їх підтримку сепаратизму та країни-агресора», то зазначене не викликає жодних побоювань з боку суддів, оскільки таке твердження є взагалі безпідставним та впливає лише на маніпулювання свідомістю широкого кола громадськості та формування їх упередженого негативного ставлення до судової системи в цілому.

Однак, зазначені народними депутатами України вимоги в частині «здійснення перевірки та надання правового аналізу всім рішенням Приморського районного суду м.Маріуполя з початку бойових дій на Донбасі на ознаки підтримки сепаратизму» однозначно свідчать про фактичну ревізію судових рішень в поза процесуальний спосіб та містять ознаки незаконного впливу, втручання та тиску на суддів Приморського районного суду м.Маріуполя при здійсненні правосуддя, оскільки в провадженні суду перебуває на даний час значна кількість кримінальних проваджень за обвинуваченням осіб за вчинення злочинів, передбачених ст.258-3 КК України, які мають бути завершені протягом найближчого часу.

До речі, слід наголосити про безпідставність та лживість заяв та представників громадськості в частині того, що судді Приморського районного суду міста Маріуполя Донецької області «систематично приймають виправдувальні рішення стосовно осіб, що

підозрюються або обвинувачуються у сепаратизмі та діях на боці терористичних організацій».

Станом на 06.11.2017 року жодного виправдувального рішення по таких справах Приморським районним судом м.Маріуполя не ухвалювалось, що підтверджується відомостями з Єдиного державного реєстру судових рішень, а навпаки, обвинувальний вирок суду за обвинуваченням

у вчиненні злочину, передбаченого ст..258-3 КК України, було змінено Апеляційним судом Донецької області в частині кваліфікації та призначення покарання.

Однак, на даний час без ухвалення судового рішення на стадії завершення з'ясування обставин справи та перевірки їх доказами в провадженні суддів Приморського районного суду міста Маріуполя перебуває 5 кримінальних проваджень за обвинуваченнями осіб за ст..258-3 КК України, та ще 3 справи розглядаються в порядку заочного провадження.

Відповідно до п. 2.5 Бангалорських принципів діяльності судді, схвалених резолюцією 2006/23 Економічної і соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року, суддя повинен взяти самовідвід від участі в будь-якому процесі, коли для нього неможливе винесення неупередженого рішення у справі або коли сторонньому спостерігачеві може видатись, що суддя не здатен винести неупередженого рішення.

Згідно з Коментарем до Кодексу суддівської етики, затвердженого рішенням V з'їзду суддів України 24 жовтня 2002 року (у редакції, затвердженій XI черговим з'їздом суддів України 22 лютого 2013 року), затвердженим рішенням Ради суддів України від 04 лютого 2016 року № 1, інститут відводу (самовідводу) судді від участі у розгляді конкретної справи - це одна з найважливіших гарантій здійснення правосуддя неупередженим та справедливим судом. Він покликаний ліквідувати найменшу підозру у заінтересованості судді в результатах розглянутої справи, навіть якщо такої заінтересованості немає, бо тут головним є публічний інтерес.

За змістом пункту 12 висновку №1 (2001) Консультативної ради європейських судів для Ради Європи «Про стандарти незалежності судових органів і незмінності суддів» незалежність судової влади означає повну неупередженість із боку суддів. При постановленні судових рішень щодо сторін в судовому розгляді судді повинні бути безсторонніми, вільними від будь-яких зв'язків, прихильності чи упередження, що впливає або може сприятися як таке, що впливає на здатність судді приймати незалежні рішення. Судова влада повинна користуватися довірою не тільки з боку сторін у конкретній справі, але і з боку суспільства в цілому. Суддя повинен не тільки бути реально вільним від будь-якого невідповідного упередження або впливу, але повинен бути вільними від цього в очах розумного спостерігача.

Беручи до уваги право кожного на справедливий розгляд справи незалежним і безстороннім судом, зважаючи на те, що компетентність, незалежність і неупередженість судових органів особливо важливі для захисту прав людини з огляду те, що реалізація всіх інших прав залежить від належного здійснення судочинства.

Зважаючи на існування в суспільстві думки, яка сформувалась у широкого кола громадськості, державних органів та громадських організацій після поширення заяв народних депутатів України та про упередженість суддів всього суду під час розгляду зазначеної категорії справ, має місце втручання у здійснення правосуддя і грубе порушення прав осіб на справедливий суд.

Крім того, у разі «ревізії» та оприлюднення всіх рішень, які приймалися по кримінальним провадженням судьями нашого суду, як слідчими судьями, зокрема про затримання з метою приводу для розгляду питання щодо обрання запобіжного заходу, які розглядалися у закритому судовому засіданні, потягне за собою реальну загрозу для життя та здоров'я суддів та членів їх родин, оскільки місто Маріуполь за своєю територіальністю прилягає до зони розмежування та останнім часом на території України було вчинено неодноразові спроби фізичного знищення посадових осіб правоохоронних органів, які здійснюють боротьбу із тероризмом (як приклад вбивство в місті Маріуполі заступника начальника відділу контррозвідки СБУ та інші).

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.48 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», ст.73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», ст.36, 214 КПК України, просимо:

1. Вважати дане звернення повідомленням про втручання в діяльність суддів та здійснення судочинства в цілому всіма судьями Приморського районного суду м.Маріуполя та вжити передбачених законом відповідних заходів.
2. Негайно вжити заходів щодо припинення втручання в здійснення правосуддя судьями Приморського районного суду міста Маріуполя Донецької області з боку народних депутатів України та інших.

Судді:

Дзюба М.В.
Дяченко Д.О.
Митрофанова Є.Г.
Пантелеев Д.Г.
Сараєв І.А.
Шишилін О.Г.